

Miestnosť sa naplnila hudbou a pod žiarou oslnujúceho svetla Belle a zvieria spolu tancovali.

Svetlo mierne stlmilo svoj jas a Belle so zvieratom vyšli na veľkú terasu. Belle hľadela na hviezdnu oblohu.

Netvor sa jej prihovril: „Roky som netancoval, temer som zabudol, aký je to pocit.“ Sklopil oči a pozrel sa na Belle. Jeho pohľad ju hladil a zohrieval. Potom pokračoval: „Je asi bláznivé, aby netvor ako ja mohol dúfať, že si raz získa tvoju náklonnosť.“

Belle chvíľu váhala, kým mu odpovedala: „Môže byť niekto šťastný, ak nie je slobodný?“ Potom dodala: „Tancovať ma učil môj otec.“

Netvor si uvedomil, ako veľmi jej otec chýba. Chcel ju potešiť, a tak ju vzal do západného krídla, kde jej dal do ruky zázračné zrkadlo, ktoré človeku dokázalo ukázať to, čo chce vidieť.

Dievča vyrieklo: „Chcem vidieť svojho otca.“

